

**U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E**

**P R E S U D A**

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Z. V. iz S., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 13. veljače 2019.

**p r e s u d i o j e**

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje, klasa: UP/I-050-02/18-01/4, urbroj: 401-01/08-18-1 od 26. rujna 2018.

**Obrazloženje**

Osporavanim rješenjem tuženika od 26. rujna 2018. godine, odbačena je žalba tužitelja izjavljena zbog nedonošenja rješenja u predmetu klase: 008-03/18-01/139, pozivom između ostaloga na odredbu članka 59. stavak 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.).

U tužbi tužitelj u bitnom navodi da mu isporučitelj javne usluge još od ožujka 2017. godine uskraćuje traženje informacije, odnosno dostavu potpisa suvlasnika zgrade u ulici R. B. broj 19 u S., koji su ovlastili njihovog predstavnika, J. E. da sa isporučiteljem dana 18. travnja 2011. godine potpiše ugovor o opskrbi pitkom vodom i odvodnji te mu je u čak dva navrata dostavljena kriva informacija. Ističe da je u žalbi tuženiku od 11. rujna 2018. godine, glede ovog predmetnog postupka zahtijevao donošenje dokumenta u formi rješenja glede njegova zahtjeva za inspeksijskim nadzorom, a ne u formi obavještenja koje je dobio glede prethodnog postupka. Pojašnjava da je tražio donošenje rješenja kojim će tuženik, nakon provedenog inspeksijskog nadzora, odrediti provođenje upravnih mjera protiv isporučitelja javne usluge zbog nezakonitosti koje je isti učinio prema tužitelju ili odbaciti tužiteljev zahtjev za provođenjem upravnih mjera. Smatra da u konkretnom slučaju tuženik uopće nije obavio inspeksijski nadzor te da je u skladu s člankom 59. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama po službenoj dužnosti trebao provesti inspeksijski nadzor ukoliko je ocijenio predstavku opravdanom. Ukazuje na obavijest tuženika od 4. rujna 2018. godine glede prethodnog postupka, u kojem je isti utvrdio da nema mjesta daljnjem postupanju jer tuženik nema nadležnost utvrđivati točnost (istinitost) dostavljene informacije od tijela javne vlasti. Predlaže poništenje osporenog rješenja tuženika i njegovo postupanje sukladno zakonskim propisima, odnosno provođenje inspeksijskog nadzora isporučitelja javne usluge.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod razloga navedenih u obrazloženju osporavanog rješenja te ističe da s obzirom na odredbu članka 43. te odredbe članka 46. – 50. Zakona o pravu na pristup informacijama, u konkretnom slučaju nema pravne osnove za

donošenjem rješenja/zaključka kojim će se odrediti eventualne upravne mjere isporučitelju kako to traži tužitelj, odnosno odbacivanje zahtjeva podnositelja predstavke za provođenjem upravnih mjera, s obzirom da zakon predviđa ispravljanje utvrđenih nezakonitosti putem zapisnika odnosno u aktima upozorenje u postupcima po predstavkama. Ističe da je tužitelj u podnescima u predmetu klasa: 008-03/18-01/139 više puta ukazivao na dobivanje netočnih informacija od isporučitelja, odnosno dostavljanje krivotvorenih službenih isprava od isporučitelja napominjući da citirani zakon u članku 1. stavak 1. propisuje da se ovim zakonom uređuje pravo na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija koje posjeduju tijela javne vlasti, a ako korisnik prava smatra da dobivena informacija nije potpuna ili točna može u skladu s odredbom članka 24. istog Zakona podnijeti zahtjev za dopunu ili ispravak informacije o kojem tijelo javne vlasti treba odlučiti sukladno članku 23. Zakona. Slijedom navedenog, inspektori u radu po predstavkama ili pri provođenju inspekcijskih nadzora nisu nadležni za ispitivanje točnosti dobivene informacije iz članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona (u konkretnom slučaju je li dostavljena informacija krivotvorena kako to navodi tužitelj), već je li nadzirano tijelo javne vlasti rješava postavljene zahtjeve u zakonskim rokovima te da li pri rješavanju pravilno primjenjuje zakonske i podzakonske odredbe, te nema ovlasti utvrđivati je li neka informacija kojoj je tijelo javne vlasti omogućilo pristup krivotvorena pri čemu ukazuje da se zakonitost rješenja kojim je odlučeno o postavljenom zahtjevu ispituje u žalbenom postupku pred tuženikom. Stoga je tužitelj u obavijesti o poduzetom upućen da u slučaju sumnje na točnost odnosno istinitost dobivene informacije može podnijeti kaznenu prijavu Državnom odvjetništvu. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) ovaj Sud je dostavio odgovor tuženika tužitelju.

Tužitelj se očitovao o odgovoru na tužbu tuženika ustrajući na navodima istaknutim već u tužbi i uvažavajući navedeno očitovanje.

Budući da se u konkretnom slučaju osporava samo primjena prava, činjenice su nesporne, sud je spor riješio bez rasprave u skladu s odredbom članka 36. točka 4. ZUS-a.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj dana 12. lipnja 2018. godine tuženiku podnio zahtjev za provođenje inspekcijskog nadzora nad tijelom javne vlasti, V. i k. d.o.o., S. iz razloga povrede odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama.

Iz spisu priložene obavijesti tuženika klase: 008-03/18-01/139, urbroj: 401-01/08-18-7 od 4. rujna 2018. godine, u povodu koje se vodi predmetni upravni spor, proizlazi da je tužitelj obaviješten sukladno odredbi članka 59. stavak 5. ZPPI o rezultatima nadzora tuženog tijela. Tako je tužitelju naznačeno što je sve poduzeto u predmetu glede tužiteljeve predstavke od 10. srpnja 2018. godine, o upućenom upozorenju tijelu javne vlasti, koji akt je dostavljen tužitelju radi obavijesti, zaprimanje izvješća V. i k. d.o.o. S. s dokumentacijom. Po uvidu u dostavljeno kao i predmet klase: UP/II-08-07/17-01/888, klase: UP/II-08-07/18-01/344 te klase: 008-04/18-01/422 je utvrđeno da je tužitelj navedenom tijelu javne vlasti podnio zahtjev za pristup informacijama i dva zahtjeva za dopunu i ispravak informacije, da je iskoristio mogućnost pravne zaštite te je u tijeku žalbeni postupak pred tuženikom protiv akta od 27. lipnja 2018. godine. Poradi utvrđenog, odnosno činjenice da se zakonitost akta ispituje u žalbenom postupku, V. i k. d.o.o. S. je aktom tuženika od 3. rujna 2018. godine upućeno načelno upozorenje vezano uz rokove i buduće načine rješavanja zahtjeva tužitelja koji akt je dostavljen tužitelju radi obavijesti. Time je zaključeno u istoj obavijesti da tužitelj u slučaju sumnje na točnost odnosno istinitost dobivene informacije se upućuje na mogućnost

podnošenja kaznene prijave Državnom odvjetništvu sukladno odredbama Zakona o državnom odvjetništvu.

Prema stanju spisa predmeta tužitelj je, na naprijed citiranu obavijest tuženika od 4. rujna 2018. godine, donesenu temeljem odredbe članka 59. stavak 5. ZPPI podnio žalbu koja je pravilno odbačena osporenim rješenjem tuženika od 26. rujna 2018. godine.

Naime, odredbom članka 59. stavak 5. ZPPI-a propisano je da je inspektor dužan pisanim putem obavijestiti podnositelja predstavke o utvrđenim činjenicama, odnosno poduzetim mjerama povodom predstavke. Ta obavijest nije upravni akt. Stoga pravilno zaključuje tuženik u obrazloženju osporenog rješenja da je inspekcijski postupak nadzora nad provedbom Zakona o pravu na pristup informacijama nije upravni postupak u kojem se rješava upravnim aktom.

Dakle, iz svega naprijed navedenog proizlazi da je tuženik postupio sukladno odredbi članka 59. ZPPI-a budući je tužiteljeva predstavka razmotrena, poduzete su u okviru zakonom propisane aktivnosti radi postupanja po istoj te je s obzirom na postignuto tužitelj obaviješten u smislu stavka 59. članka 5. o utvrđenim činjenicama, odnosno o poduzetim mjerama koje s obzirom na rezultat ne traže daljnje provođenje postupka niti poduzimanje mjera.

S obzirom na izloženo ovaj Sud ne nalazi povrede zakona na štetu tužitelja, a kako prigovori iz tužbe nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari sud nije našao osnove da osporeno rješenje, uz obrazloženje kakvo je njime dano ocijene nezakonitim.

Stoga je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a riješeno kao u izreci.

U Zagrebu, 13. veljače 2019.

Predsjednica vijeća  
Mirjana Čačić, v.r.